

2. Напишите нѣколко прѣдложенія съ притяжательны мѣстоименія:

Чій, чія, чіе, мой, моя, мое, мои, твой, твоя, твое, твои, свой, своя, свое, свои, неговъ, негова, неговы, нихънѣ, njihа, njihно, njihны, тѣхънѣ, тѣхна, тѣхно, тѣхны, нашъ, наша, наше, наши, вашъ, ваша, ваше, ваши.

§ 98.

Каквы бывать мѣстоименія-та?

1. Мѣстоименія-та бывать сѣществителны и прилагательны, личны, возвратно, указательны, относителны и притяжательны.

2. Любезный брате! Днесъ пріехъ писмо-то ти отъ 5-ый отъ тоя мѣсяць во время. То мя много зарадва: слава Богу, смыслилъ си ся найпослѣ за мене и ми извѣстывашъ и за твое-то здравіе. Вѣрваш ли, че азъ, катю не бѣхъ ты разбралъ отъ толкъсь время, захванѣлъ бѣхъ да ся беспокоѣж за тебе и да страхувамъ, да не ти ся е случило нѣкое зло, да не си боленъ. — Азъ показахъ писмо-то ти на браточедя ни. Той ся много зарадва, че не си го забравилъ. Помни си обѣщаніе-то и пиши му поскоро. — Така и деля често пыта за тебе, ты и вчера мя пыта: нѣмамъ ли нѣкое писмо отъ тебе. Зачто не споменувашъ нищичко въ писмо-то си за нежъ? Ты толкъсь често ходеше у нихъ! Пиши ъ поскоро, за да не си помысли, че си забравилъ добро-то ъ. Азъ ѣж поздравихъ отъ тебе и казахъ ъ, че ты на-скоро ще ъ напишешъ особно. — Прощавай. Пиши почесто на брата си.

Н. Н.

Болградъ.

24 декемврія 1862.

3. Любезный *мой* сыне! видѣхъ на что употрѣблявашъ обѣда си и сѣмъ много благодарна, че имамъ сына, *който* ся сѣща и за несчастны-гѣ си собратія, и има усердіе да *имъ* помага,

Мой— сир. на майкѣ, мѣстоименіе притяжательно.

Что.—Сжществ. относительно мѣстоименіе.

Си—вмѣсто свой, притяжательно мѣстоименіе.

Който.—сир. който сынъ, показва отношеніе на прид. прѣдложеніе къмъ главно-то: относительно мѣстоименіе.

Имъ.—сир. на собратія-та, лично мѣстоименіе, 3 лице.